

120

Õudse mäekünka peal

Kes meie patud ise kandis üles ristipuule oma ihus, et meie pattudele ära sureksime ja elaksime õigusele, kelle vermete tõtu te olete terveks saanud.
1Pt 2:24

George Bennard

George Bennard

1. s.

1. Õud-se mäe - kün - ka peal sei - sis põ - la - tud rist, mis maa -
 2. Oh, see põ - la - tud rist on nii au - li - ne tõest, a - ga
 3. Ä - ra - need - mi - se - puu i - me - sa - la - du - sest e - lu -
 4. Sel - le ris - ti eest ma ta - han rõõ - mu - ga ka hä - bi,

il - ma - le pa - han - du - seks. — Oh kuis ar - mas - tan nüüd se - da
 pal - ju - del tund - ma - tu veel! — Pü - ha Ju - ma - la Tall nõr - kes
 loo - tus mul õit - se - ma lõi, — sest et Is - sand ta peal su - ri
 teo - tust siin kan - na - ta - da, — ku - ni tae - va ma läen, sin - na

ris - ti, kus kord su - ri Is - sand mind lu - nas - ta - des! —
 kord sel - le all, käi - es Kol - ga - ta va - lu - de - teel. —
 kõi - ki - de eest, see - ga pääs - te ka mi - nu - le tõi. —
 i - ga - vest jään rõõ - mu, õnd - sust ja au pä - ri - ma. —

Oh, see rist mul - le arm - saks on saand, sel - le

Oh, see rist mul - le arm - saks, arm - saks on saand,

vä - gi mind õnd - saks on teind! Ris - ti teo - tust ma siin kan - na -

Ris - ti teo - tust ma kan - na -

tan, ku - ni kroo - ni kord pä - ri - da saan.

tan, kan - na - tan,